

§ 11.

Den i § 10 omhandlede Understøttelsespligt paahviler først den Trængendes Forældre (Moder, Adoptivforældre) og Husfru, derefter Børnene. Naar Begjæring om Understøttelse fremkommer enten fra den Trængende selv eller fra det Fattigvæsen, der har maattet tage ham under Forsørgelse, og hans Trang er behørig godtgjort, har Overøvrigheden for det Sted, hvor den Forpligtede har sit Ophold, (Amtmanden og i Kjøbenhavn Overpræsidenten) fra Stedets kommunale Bestyrelse at indhente Erklæring om, hvorvidt han antages at have Gyne til at opfylde den nævnte Forpligtelse uden selv at komme til at mangle det Fornødne til eget Underhold eller til Opfyldelse af den ham iøvrigt paahvilende Forsørgelsespligt, og derefter at afgjøre, om der skal paalægges ham et Bidrag — aarligt, for en vis Tid eller een Gang for alle — til den Trængendes Understøttelse, og i bekræftende Fald Bidragets Størrelse. Tre Flere lige nært forpligtede i saa Henseende, bliver Bidraget at fordele paa dem efter deres større eller mindre Gyne; opholde de sig i forskellige Overøvrighedsstredse, fastsættes hver Enkelt's Bidrag af Justitsministeren.

De engang fastsatte Bidrag til Paarørendes Underholdning kunne paa Grund af Forandringer i den Understøttedes eller de Bidragydendes Formuesvillkaar forhøjes, nedsættes eller ganske fratages.

Den Understøttelse, der i Medfør af § 10 ifølge Øvrighedsresolution er ydet til en Paarørende, kan den Bidragydende fordrø erstattet hos denne i hans levende Live saavel som i hans Dødsbo.

§ 12.

Hvad der i Henhold til §§ 9 og 11 er paalagt Nogen at yde til Andres Forsørgelse eller Understøttelse bliver efter den Trængendes eller vedkommende Fattigmyndigheds Begjæring at inddrive ved Udpantning og eventuelt, helt eller delvis, at affone med simpelt Fængsel, eller efter Omstændighederne med Fængsel paa Band og Brod efter de i Lov om Afsoning af Bøder udenfor kriminelle. Sager af 16de Februar 1866 § 1 opstillede Normer.

Afsoning kan i intet Tilfælde fordres for mindre end det, der staar tilbage for et halvt Aar, om det endog er betinget, at Bidraget skal erlægges i kortere Terminer.

§ 13.

Hvor en Persons Forsørgelse overensstemmende med det Foranstaaende enten ganske eller tilbørlig paahviler en anden Person, kan det vedkommende Fattigvæsen dog ikke undslaa sig for foreløbig at udrede den fornødne Hjælp, jfr. § 49.

§ 14.

Derksom et Dyende bliver sygt i Tjenestetiden, uden at Sygdommen kan tilskrives utilbørligt Forhold fra Husbondens eller Dyendets egen Side, paahviler det Husbonden, indtil Dyendeforholdet efter Opsigelse eller af anden lovlig Grund ophører — dog ikke for et længere Tidsrum end til 6 Maanedersdagen, efterat Dyendet er taget under Lægebehandling, eller til den første almindelige Fardag, saafremt denne indtræffer over 3 Maaneder efter, at Lægebehandlingen har taget sin Begyndelse — at udrede den tilfagte Løn spruden Kost og Logis, saalænge Dyendet forbliver i Husbondens Hus. De Husbonden saaledes paahvilende Forpligtelser kunne ikke i Forhold til Fattigvæsenet, saafremt Dyendet falder samme til Byrde, bortfalde paa Grund af en Overenskomst mellem Husbond og Dyende om, at Tjenesten skal ophøre, saasnart Dyendet maatte blive hjemstøgt af Sygdom, eller i Henhold til